

Valg af Landkommunernes Bestyrelse har gennemført dette Forholdstil, og deels fordi Forholdene i vore Kjøbstæder ere saaledes beskaffede, at i Begiven nogle ganske faa Stattebydere betale den større Deel af de Byen tilfaldende Afgifter, og Villighed synes at tale for, at der gives dem, som fornemmelig betale, en visst Indflydelse paa Valget af de Mænd, der have at forhandle og beslutte om Anvendelsen af Kommunens Penge; men denne Indflydelse, om hvis Berettigelse Alle synes at være enige, bortfalder i Virkeligheden, saasnart man gaar ned til Halsdelen, der bliver i saa Fald kun et i andre Henseender uheldigt Skin tilbage. Udviklets Hæftelse Forslag blev efter lang Debat vedtaget som det mest demokratiske. — Af stor Vigtighed er det af Regeringen foreslagte Lovudkast om et Jernbaneanlæg gennem Nye og Sjøland fra Aalborg til den flodvigtige Grændse, og ligeledes et af Tjerning indbragt Forslag til Lov om nogle Forandringer ved Jættatvæls af de aarlige Bidrag, der skulle ydes til Amts- og Sognekommunerne. — Jernbaneloven er ikke alene af Betydning, fordi den foreslaaer et langt betydeligere Jernbaneanlæg, end der tidligere har været påtænkt i den nærmeste Fremtid, og fordi den forlader Overbanesystemet i Jylland som Udgangspunkt, og i dets Sted sætter en Rengjebane som Hovedbane, men ogsaa fordi den med Hensyn til Statens Understøttelse sætter Obligations-systemet istedetfor Garantystemet. Det maa beklages, at Ministeriet baade har forelagt Lovforslaget i en højt umoden Form, som neppe spømmer sig for en Regering, og tillige ledsaget det med Motiver, som ingenlunde taale en omhyggelig Kritik. — Lovens danner i saa Henseende en skærende Modsetning til en anden vigtig Lov, som stammer fra det afgaaede Ministerium og som ligeledes i denne Tid er forelagt Folkethinget, nemlig Lovudkastet om Dpretvæls af en Sø- og Handelsret for Kjøbenhavn, hvilket dog ikke maa forlaaess saaledes, som om vi ikke meente, at ogsaa dette kan trænge til en alvorlig Behandling og Omændring i enkelte Punkter. — Tjernings Lovforslag, der dog neppe vil blive gennemført i denne Session og i alt Fald ikke i det forelagte Omfang, deler sig i flere Afsnit, af hvilke ethvert for sig i Grunden udgjør en særskilt Lov. Det første tilfigter at give Amtsbestyrelsen forøget Frihed i Henseende til Afholdelsen af Udgifter, som frivillig afholdes af Amtskassen, men indfører derhos en hidtil ukendt Control fra Rigsdagens Side, der synes at maatte blive alt andet end heldig. Det andet Afnit har til Hensigt at indføre en ny Regel for Oprævnningen af Amtskommunens Indtægter, idet endel af disse for Fremtiden skulle ydes af Sognekommunernes Kasse, som da atter efter Lovens tredje Afnit kunne opkræve sine Indtægter deels af Hartkornet og deels efter Formue og Leilighed. Den sidste Deel af Lovforslaget gaar ud paa en heel ny Skibsstatning af Skovene, saaledes at der ikke alene foretages en Omregulering og betydelig Forøgelse af Skovhartkornet, men ogsaa Skovskylbens Bestatning til Kommunerne lig med Alger og Engs-Hartkorn, men denne Deel er upaatvilelig det svageste Afnit af Lovforslaget, og bærer tadelige Præg af Tjernings oste store Hensynsløshed. Efter hans Forslag vil der i Gennemsnit omtrent blive paalagt Skovveierne de femdobbelte Afgifter til Sognerne mod hidtil, og dette lader sig i Sandhed ikke med Retferdighed iværksætte, naar man ikke paa anden Maade holder Eierne skadesløse.

— Den flodvigtige Stænderforsamling er i Freds dags sammentraadt i Glensborg. Man venter ogsaa her fra Schlesvigholstenens Side et Angreb paa Forsamlings Competence, idet disse antages at have ifinde at forøge en Gjennemførelse af den Paastrand, at Valgperioderne skulle regnes fra 1ste Januar 1855, istedetfor fra 1ste Januar 1855.

Ugens politiske Nyheder.

Sverige.

Det dalmanne Forslag om det norste Stattholderembede er blevet forhandlet d. 1ste Januar i Riksdagen og Præstestanden, hvor det fra flere Sider mødte kraftig Modstand. I Rorgerlunden, hvor det kom for d. 14de, valte det en meget levende Debat. Med 39 Stemmer mod 19 besluttede man at sende det til Deconomiudvalget.

Constitutionsudvalget har ifølge „Hæderlandet“ besluttet, at der skal reises Ansøgning om Statsraadet, deels fordi norste Undersaatter ere blevne ansatte som Embedsmænd i Udenvrigsministeriet, deels fordi det altfor let og i altfor stor Udstrækning er blevet Udlandinge tilladt at erhverve og besidde svensk Jord.

Det er blevet tilkendegivet Rigstænderne, at Kongens Kroning er berammet til den 3die Mai.

Frankrig.

Det Stor, der har hvilet over den politiske Situation, hæves mere og mere. Man hender nu Hensigten med Lord Cowleys Sendelse til London og dens Resultater. Hvis Lord Cowley skalde bewirke, at England ikke gjorde Indsigelser imod Savoien's Afsættelse til Frankrig, mod at dette Land samtykkede i Udvidelsen af Sardinien's Grændser mod Syd, saa har han været uheldig. Men tallet være hans Bestræbelser have Frankrig og England nærmet sig hinanden, hvilket allerede er et vigtigt Resultat, og Frugten af denne Tilnær-melse er Afslutningen af en Handelstractat paa en meget liberal Basis og en saa fuldstændig Enighed som muligt med Hensyn til de italienske Anliggender. Englands Politik har hidtil været; medens det ene Parti vilde indskrænke sig til kun at

byde Italien en moralsk Understøttelse, vilde det andet officielt anerkjende den nærværende Tilstand i Over- og Mellem-Italien. Den sidstvænte Anstuelse, som Lord John Russell allerede fremstille i Aberdeen, har seiret. Den engelske Regerings Hovedorgan, „Morning Post“, erklærer bestemt og uforbeholdent, at Englands moralske og materielle Magt skal kastes i Vægtskælen til Gunst for Italien. Hvis Østerrig og de fordrevne Høfster skalde gjøre et Forsøg paa at omskyrte den nye Tingenes Orden, vilde de ikke blot have et frigtort Golf og Frankrigs Armee og Flaader mod sig, men de maae tillige være forberedte paa at møde Englands energiske Modstand. Det maa dog bemærkes, at ifølge de engelske Blades Erklæring hersker der Spaltning i selve Ministeriet med Hensyn til det italienske Spørgsmaal, og Cardinal Wisemann, der kan raade over en Mængde af de katolske Parlaments-medlemmers Stemmer, skal have lovet at stille dem til Lord Derby's Raadighed, hvis denne i Forveien vilde forpligte sig til at hævde Paven's verbale Kættighed, naar han kom til Rom. Man mener dog, at Lord Palmerston i saa Tilfælde uden Fare kunde opløse Parlamentet og udskrive nye Valg. Dronningens Throntale ved Parlamentets nærværende Sammen-trædelse vil imidlertid snart officielt kundgjøre, hvilken Politik den engelske Regering i Forening med Frankrig agter at følge.

„Monteuren“ af 15de Januar offentliggjør et Actstykke, der saavel i Frankrig som i Udlandet vil vække ligesaa megen Opvigt, som de ovenomtalte politiske Begivenheder. Dette Actstykke er et Brev, som Keiseren alt den 5te har tilskrevet sin Statsminister, og der indeholder et heelt statsoeconomisk Program, som han skal følge for at udvikle og fremme Nationalvelstandens forskjellige Grene. Keiseren siger: „Trods den Uvirkel-ighed, der endnu bester med Hensyn til visse Punkter af den udenlandske Politik, kan man tillidsfuld vente en fredelig Afgjærelse. Ziebtikkel er derfor kommet til at give Nationalvelstandens forskjellige Grene et nyt Opvug. Man har alt længe er- kendt den Sandhed, at man bør mangfoldiggjøre Omvug-ningsmidlerne for at faae Handten til at blomstre; at Indu- strien uden Concurrance ikke gjør Fremskridt og beholder sine høje Priser, der indskrænke Forbruget, og at Agerdyrkingen heller ikke kan udvikle sig uden en blomstrende Induatri, der mangfoldiggjører Capitalen. Det ene Led griber altsaa ind i det andet, naar der er Spørgsmaal om efterhaanden at fremme Nationalvelstanden. Men Hovedspørgsmaalet er at vide, indenfor hvilke Grændser Staten bør begunstige de for- skjellige Grene og hvilke der bør have Fortrin.“

Efterat have undersøgt dette vigtige Spørgsmaal, erklærer Keiseren, at idetmindste dets foreløbige Løsning vil komme til at bestaae i: „Ophævelse af Tolben paa Uld og Bomuld, — Medsættelse af Tolben paa Sukker og Kaffe, — Communica-tionsmidlernes kraftige Forbedring, — Medsættelse af Canal- toben og som Følge heraf en almindelig Formindskelse af alle Transportomkostninger, — Industriens og Agerdyrkingens Opbeholdning ved Laan, — Udførelsen af betydelige offentlige Arbejder, — Prohibitivlovenes Afskaffelse og Afslutning af Handelstractater med fremmede Magter. Det er Grundlaget,“ saaledes slutter Keiserens Skrivelse, „for det Program, paa hvilket jeg anmoder Dem om at hente Deres Collegers Opmærksomhed. Jeg er overbevist om, at det vil finde en patriotisk Understøttelse af Senatet og den lovgivende Forsam- ling, der ville være beredvillige til med mig at indvie en ny Fredsaera og sikre Frankrig dens Velgjerninger.“

„La Patrie“ har paaastæet, at Paven, der udtalte sig me- get stærkt i sit Svar paa General Goyons Nytaarslyk- onstning, nu skalde opkræve forjontligere ligeeversfor Frankrig; denne Paastrand synes ikke at stadfæste sig, idet „L'Independance Belge“ ifølge en Depeche fra London meddeler, at den pave- lige Nuntius har overleveret den franske Underrigsminister en Breteft imod de i Brochuren „Paven og Congressen“ udtalte Anstuelser. Denne Breteft er dateret den 7de Januar og maa altsaa have været underfrevet i Rom efter Modtagelsen af en Skrivelse fra Keiseren, dateret den 31te Decbr., hvori denne klart og tydeligt udtaler sine fremtidige Hensigter.

Keiseren vil i Løbet af næste Uge besøge St. Denis, for at tage det nye Gravmonument i Besyn, som han lader op- føre for sit Dynasti ved Siden af de gamle franske Kongers Grave.

Prinds Napoleon samler alle Frihandlens litteraire Til- hængere omkring sig. En af Englændere og Franskmænd be- staaende Committee skal træde sammen under hans Auspicier, for at fremme Frihandlen mellem de to Lande.

Storbritanien og Irland.

„Times“ siger i en ledende Artikel: „Det bliver nu næ- sten aldeles officielt bebudet, at England og Frankrig ere blevne enige om at anerkjende og beskytte den af Hertugdom- merne Toscana, Parma, Modena og den pavelige Provinns Romagna dannede mellem-italienske Stat. At det vilde komme saa vidt, var alt længe at forudsee, og vi vare istand til at hentyde dertil, da de katolske Magters Vægring ved at be- tage i Congressen ikke mere gjorde det nødvendigt at raad- spørge dem. Det ligger dog i saa høi en Grad i den engelske Politiks Interesse, at undgaae enhver activ Oprøden i Ita- lien, at vor Regering har handlet klogt i at tillade de Fran- ske's Keiser steds at tage Initiativet, medens vi indskrænke os til at raade den ved Italiens Grændser liggende Stormagt, som endnu steds holder Rom og Lombardiet besat.“

Mellem Verne i Canalen og den franske Kyst er der ned- lagt en Telegraphtraad. England har saaledes nu tre tele- graphiske Forbindelser med Frankrig: den næstvænte, Linien Calais-Dover og Linien Southampton-Havre.

Man forsikker, at Viceadmiral Fanshaw den 20de Ja- nuar vil forlade Strædet ved Gibraltar og føre den engelske Escadre tilbage til Malta paa Grund af en Overeenkomst mellem England og Frankrig. Viceadmiral Romain Desfos- jés har paa sin Side forladt Bugten ved Algeras og seiler til Toulon. Frankrigs og Englands Regeringer have meent, at Begivenhederne i Marokko ikke mere nødvendiggjorde deres Escadrens Nærværelse i disse Farvande.

„The Economist“ udtaler sin Glæde over den mellem England og Frankrig tilfattede Handelstractat.

Øndskland.

I Wien er man meget misfornøiet med den Tausshed, som Prinds-Regenten har iagttaget med Hensyn til de poli- tiske Anliggender. „Öst-Deutsche Post“ siger, at naar en Magt som Preussen forholder sig passiv ligeoverfor Frankrigs energiske Oprøden, maa man ikke undres over, at den napoleoniske Politik ikke møder Modstand paa Fastlandet.

Østerrig har efter en Beretning i „N. Fr. Zeitung“ er- klæret i en Circulairnote til sine Gesandter, at det ikke kan deeltage i nogen Congress paa Grund af de mod Udførelsen af det franske Program opstaaede Vanstueligheder.

I de i de sidste Dage under Keiserens Forsøede afholdte Ministerconferencer har man ifær afhandlet det ungarske Spørgsmaal. Endnu har man ikke fattet nogen afgjærende Beslutning, men det synes, som om man nu ikke mere nærer Tvivl om den alvorlige Betydning, som Bevægelsen i Ungarn har. Tiden vil vise, om man vil forjone det nationale Parti ved at gjøre Indvømmelser. Nyttet om, at Erkehertug Al- brecht vil trække sig tilbage, dukker atter op med fornyet Styrke.

„Wiener Zeitung“ bebuder, at alle de Love, der forbyde Jøderne at drive visse Forretninger, f. Ex. at være Apothekere, Bryggere og Møllere, skulle ophæves.

Italien.

Byen Parma har atter været Skueplads for tumultuariske Optrin. Den 8de Januar samlede Folkeløbe sig og forlangte Nedstættelse af Krisen paa Væin og Brød. Den følgende Dag gjentog det samme Optrin sig, men nu forlangte man tillige, at Garibaldi skalde kaldes tilbage og Obersten for National- gardens afskediges. Flere tumultuante blev fængslede, forend det atter lykkedes at tilvoebringe Fred og Ro.

Ministeriet i Piemont har indgivet sin Demission, og det er overdraget Gres Cavour at danne det nye Cabinet.

Savoien's nye Gouverneur, Herr Deso-Serra, har er- klæret Communalbestyrelsen i Chambéry, da den ved hans Embedstilltrædelse gjorde ham sin Opvartning, at der i Turin aldrig har været Spørgsmaal om at afsætte Savoien til Frankrig. Denne Erklæring valte stor Glæde.

Spanien.

Den spanske Armee har vundet en stor Seir over Mau- rerne. Den har sat sig i Besiddelse af alle Stillingerne ved Cabo-Negro og behersker alle de Tetuan omgivende Høider. Saasnart Artilleriet kan føres frem, vil Armeen begynde Be- leiringen.

Børsalen i Kjøbenhavn.

For Kong Christian IV.'s Tid naaede Vandløbet mellem Sjælland og Amager ved Høivande næsten lige op til Kjøben- havns Slot. Men denne virksomme Konge lod, med stort Arbejde og Bekostning, det lave og side Terrain øst for Slottet opfylde, og begyndte i Aaret 1619 her at lægge Grunden til Stadens Børs, hvis Opførelse, naturligvis under hans eget Tilsyn, blev ledet af en dygtig Bygmester, Hans Steenvinkel. Arbejdet trak sig imidlertid i Langdrag, som man formoder foranlediget af Krigen i Tydskland og dens Virkning paa Finantserne, saa at Børsen først stod fuldenbt 20 Aar efter, i 1640.

Denne herlige Bygning, een af Stadens arkitektoniske Mærkværdigheder, har for den største Deel bevaret sit oprindelige Byde; den smukke og kostbare Portal ud mod Slotspladsen, Sandstensornamenterne paa Vandbesidderne og det fornøiede Spir, bestaaende af 4 Lindorme med sammensnøede Haler, pryde den endnu; Portalen ved den østre Ende har derimod i Tidens Løb undergaaet endel mindre heldige For- andringer.

Børsens Indre, afdeelt i 2 Etager, var fra Begyndelsen af kun bestemt til Udsalgstæder. I Kjælderetagen, af hvilken en Deel allerede omtrent 1628 blev taget i Brug, var der indrettet 20 Voder paa hver Side; 1ste Etage, der videt at være benyttet i sin Heelhed fire Aar senere, men dog forinden Bygningen var ganske færdig, havde 36 faste Kraamboder i Midten langsmed tvende jævnsides løbende Gange der gjen- nemfare hele Rummet, samt Plads til andre Voder langs- med Bygningens Længderægge; i hvert af Etagens Hjørner laa desuden et Contoirloale. Efter Kongens Bestemmelse skalde disse Udsalgstæder bortleies til indenbys Handelnde, men da disse ikke syntes at have ret lyst dertil, befalede han 1631, at alle fremmede Handelnde kun maatte udsælge deres Varer fra Voderne paa Børsen. Fem Aar senere udlæiede han den samlede til Kjøbenhavns Handelsstand paa 3 Aar; efter Udløbet af denne Tidsskrift bortleiedes Voderne atter for kongelig Regning. Men denne Ordning af Tingene befandtes ikke tilfredsstillende; man synes overhovedet at have været i Forlegenhed med Bygningen, indtil den rige Kjøbmand Jacob Madsen paa Christianshavn i 1642 leiede hele Børsen paa 5